

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

2. VELIKONOČNA NEDELJA - BELA NEDELJA - 16. april 2023

Nedelja Božjega usmiljenja

Bernardka Lurška, devica, redovnica

Ob 8.00: + Rudolf Mavec, ob godu

Ob 10.00: za žive in pokojne župljane

Ponedeljek 17. 4. 2023

Robert, opat

Ob 18.30: + Matilda Bertoncelj, ob rojstnem dnevu

Torek: 18. 4. 2023

Evzebij, škof

Ob 18.30: + Ivan in Jožefa Mlakar

Sreda: 19. 4. 2023

Leon IX., papež

Ob 7.00: + mama Veronika Dremelj, ob rojstnem dnevu

Četrtek: 20. 4. 2023

Anastazij Sinajski, opat

Ob 18.30: + Alojz Slanc, ob rojstnem dnevu

Petek: 21. 4. 2023

Anzelm, škof, cerkveni učitelj - začetek birmanske devetdnevnic

Ob 18.30: + Marija Glavič, obletna in + Janez Glavič

Sobota: 22. 4. 2023

Leonid, mučenc

Ob 18.30: + Janez Nebec, po namenu Robija Berden z družino

3. VELIKONOČNA NEDELJA - 23. april 2023

Jurij, mučenec - zavetnik Ljubljane

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Jure Kupljenik, ob godu

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

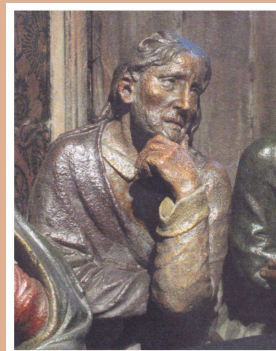
Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 16. do 23. aprila 2023

DVOM DOVOLJEN

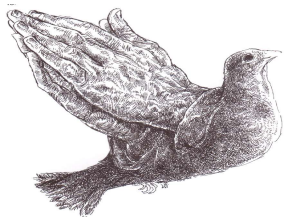
“Da bi s tem, ko verujete, imeli življenje v njegovem imeu” (Jn 20,19-31). Vera, kakor nam jo izroča Janezov evangelij, ne pomeni smatrati stvari in mnenj za resnična. Verovati pomeni zaupati: življenju, ljubezni in upanju. Evangelij nam postavlja vprašanja: Veruješ to, da je ljubezen, kakršno nam je pokazal Jezus, močnejša od smrti? Veruješ to, da nam je mir, ki ga je Jezus oznanjal in živel za časa življenja, obljubljen tudi po njegovi smrti? Veruješ to, da se Jezusova stvar nadaljuje, tudi če je videti na koncu? Veruješ to, da se izplača delati za življenje vredno okolje, tudi če je cilj videti izgubljen? Veruješ to, da mir lahko premaga vojno, tudi če resničnost na prvi pogled kaže nekaj drugega? Vztrajaš pri tem, da enostvano ne prikimavaš temu, kar ti drugi povedo? Vztrajaš pri tem, da kakor Tomaž hočeš na lastni koži občutiti, kako je Bog živ, kako se te dotakne in prime?

Ta apostol deluje rezervirano. Ne razume dogajanja? Kruh in vino, da postaneta Telo in Kri? Znamenje, da so z Jezusom zadnjikrat skupaj? Ali se sprašuje, kako se je moglo vse to zgoditi: odmeven vhod v Jeruzalem in zdaj to vzdušje slovesa in konca? Eden od vas me bo izdal, reče Jezus. Ali se sprašuje, da bi bil on tega sposoben?

Simpatičen apostol. Lahko se v njem malo prepoznam. Tudi meni ni vse jasno pri obhajanju zadnje večerje, imam težave z razumevanjem tega, kar obhajam na veliki petek, na veliko soboto, pri vstajenju, pri vsaki maši. Tega se mi ni treba sramovati. Vsa ta vprašanja namreč kažejo, da mi je zadnja večerja, evharistija in nasploh obhajanje velikonočnih skrivnosti pomembno, vir moči za življenje in vero. Rad imam to izkušnjo skupnosti z Bogom in z ljudmi, ki z menoj verujejo in praznujejo, sprašujejo in iščejo.

☼ **Danes po deseti maši je srečanje za starše letošnjih birmancev v novi dvorani.** Duhovni uvod v to srečanje bo pripravil profesor na pedagoški fakulteti, g. **dr. Janez Drobnič.** Sledili bodo vaši odmevi ali vprašanja na njegovo temo in na to naš pogovor o neposredni pripravi na birmo. Prosim, da je navzoč vsaj eden od staršev vsakega birmanca in birmanke.

V petek, 21. aprila, se prične devetdnevica v čast Svetemu Duhu pred birmo. Vključena bo v večerno mašo ob 18.30 uri. Obvezna je za vse birmance, njihove starše in botre, kolikor ti niso tako daleč, da bi težko prihajali vsak dan, morda pa kakšen dan. Starše birmancev prosim, da resno vzamete ta čas duhovne priprave v teku devetdnevnice, saj je od tega odvisna tudi duhovna priprava vaših otrok na prejem zakramenta birme. Imeli

boste tudi priložnost za sveto spoved in sicer v sredo, 26. aprila. Takrat bo med mašo spovedoval birmovalec g. škof, Franc Šuštar, v četrtek, na državni praznik, vam bo na voljo spovednik iz Rakovnika.

☼ **Na prihodnjo 3. velikonočno nedeljo praznujemo god sv. Jurija, mučenca, zavetnika mesta Ljubljane.** Ta dan ima **god tudi g. Jure Babnik**, ki je spovednik na Rudniku in pripravlja veroučna srečanja za našo mladino. Sicer je zadolžen za mladinsko pastoralo v salezijanski družbi. Spomnili se ga bomo v molitvi, da bi Bog blagoslavljal njegovo delo.

LUČKE LJUBEZNI

Pred par dnevi se je vrnil domov; Sokratis, zdravnik. Več tednov je bil ta grški zdravnik v Turčiji. Tam je pomagal žrtvam potresa. V šotoru Rdečega križa ali na prostem. S svojimi kolegi in kolegicami je bil med prvimi, ki so kmalu po potresu pohiteli sosednji državi na pomoč.

Vrnil se je tik pred Veliko nočjo. Na tiskovni konferenci je pripovedoval, kaj je doživel. Medtem ko je govoril, se mu je glas vedno znova zatikal. Takšne katastrofe zdravnik in njegovi kolegi še niso doživeli. Na koncu je še povedal, kaj ga je posebej ganilo: *Tam je vedno bil deček, ki nas je opazoval. Nekega dne, je moral zajokati, je deček imel nekaj v rokah. Vrečko piškotov. Prišel je k nam. Potisnil mi je vrečko v roko in dejal: Zate so.*

Kako velika ljubezen v majhnem darilu. Deček ni znal svoje ljubezni izraziti z besedami; priskrbel pa je kekse za zdravnika iz Grčije; ali pa mu dal celo svoje. Svet je lahko žalosten in nesreča tako velika - vedno obstajajo lučke ljubezni. Povsod. V vsaki bolečini. Samo želeli si jih moraš videti in prepoznati.

In vse te majhne, včasih drobne lučke tvorijo skupaj eno veliko upanje, velikonočno upanje: nihče ni sam v bolečini. Povsod so ljudje, ki dajejo ljubezen. Družine in sosedji, prijatelji ali tujci. Vidijo, kaj je potrebno in kaj omili bolečino. Kuhajo nam ali nas držijo za roke, jokajo z nami ali nam podarijo piškote, ko njim in nam manjkajo besede.

Tako je bilo tudi takrat v Jeruzalemu. Kar je učencem in učenkam še ostalo po tistem žalostnem velikem petku, je bilo, biti in držati skupaj. Da so drug drugemu v oporo z majhnimi znamenji in izrazi ljubezni. Da bi obstali in preživeli nesrečo. Dokler se Bog spet ni prikazal žalostnim in obupanim na velikonočno jutro. In jim odvalil kamen od srca.

Naše velikonočne upanje so vedno tudi ljudje, ki nas imajo radi. In temneje kot je okoli nas, bolj sveti njihova ljubezen.

CERKEV ne potrebuje cerkve - ampak TEBE!

V Yondertonu, v majhnem angleškem mestu, je novi župnik začel svoje delo. Na prvo nedeljo je bila cerkev za mašo popolnoma prazna. Prav tako na drugo nedeljo. Ko je župnik med tednom obiskoval farane, je vedno znova poslušal isto: A veste, tukaj je Cerkev mrtva, ni upanja, da oživi. V četrtek drugega tedna je dal v časopis osmrtnico, da je umrla Cerkev v tem mestu in da se bodo od nje poslovili naslednjo nedeljo ob 11. uri.

O oglasu je govorilo vse mesto. Naslednjo nedeljo je bila cerkev v Yondertonu že ob 10. uri nabito polna. Ljudje so prišli od vse povsod. Kdor je vstopil v zanemarjeno cerkev, je najprej zagledal krsto pred oltarjem. Točno ob 11. uri je vstopil župnik na prižnico. Najprej je prosil tuje obiskovalce, da dajo prostor domačim, saj gre predvsem zanje. Ti so se nejevoljni umaknili. Domače pa je postavil še na zadnjo preizkušnjo glede njihovega prepričanja, da je Cerkev tukaj mrtva. Predlagal jim je, naj gredo mimo krste in pogledajo mrtvo Cerkev. Kdor misli, da Cerkev ne more več oživeti, naj gre ven skozi južna vrata, kdor pa še verjame v možnost oživitve, naj gre ven skozi severna vrata.

Brez besed z resno spoštljivim obrazom župnik odpre krsto. Počasi se je premikala vrsta prebivalcev Yondertona mimo krste. Kdo neki leži tam? In eden za drugim so se vrnili skozi severna vrata nazaj v cerkev. Čez župnikov obraz se je razširil vesel nasmech. Eden za drugim so želeli videti mrtvo Cerkev. Toda v krsti je ležalo OGLEDALO! Vsak, ki je želel videti mrtvo Cerkev, je videl samega sebe - v OGLEDALU. Bili so pretreseni. Namesto žalne slovesnosti je župnik z njimi obhajal zahvalno bogoslužje.

Kaj hoče povedati ta zgodba: Cerkev, to smo mi vsi. Cerkev je tako živa ali mrtva, tako izgleda, je tako pomembna, kakor jo mi zastopamo. Kdor se oddalji ali loči od Cerkve, se ne loči od župnika, ki mu kakorkoli ni vseč, ampak se loči od drugih ljudi, ki pripadajo župniji. Kdor se drži Cerkve, sporoča: držim z vami. Spadam skupaj. Sodeloval bom. *"Bili so stanovitni v nauku apostolov in v občestvu, v lomljenju kruha in v molitvah. ... Vsi verniki so se družili med seboj in imeli vse skupno"*

(Apd 2,42.44). Cerkev ne potrebuje cerkve - ampak TEBE! Tudi Tebe, dragi mladostnik. Od danes si odgovoren za to Cerkev - v Tvoji župniji - z vsemi pravicami in dolžnostmi.

